

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Денисенка Бориса Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 307, статті 309 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
26 червня 2024 року
№ 121-2(І)/2024

Справа № 3-75/2024(156/24)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгирі Ольги Володимирівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Денисенка Бориса Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 307, статті 309 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Совгирю О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Денисенко Б.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 55, пунктам 1, 3, 8 частини другої

статті 129 Конституції України (конституційність) положення частини третьої статті 307, статті 309 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс) щодо „заборони (неможливості) апеляційного оскарження ухвали слідчого судді про відмову у скасуванні арешту майна в порядку ст. 174 Кримінального процесуального кодексу України, в тому числі особою, права чи законні інтереси якої обмежуються під час досудового розслідування у кримінальному провадженні“.

Згідно з частиною третьою статті 307 Кодексу ухвала слідчого судді за результатами розгляду скарги на рішення, дію чи бездіяльність слідчого, дізнавача чи прокурора не може бути оскаржена, окрім ухвали про відмову у задоволенні скарги на постанову про закриття кримінального провадження, скарги на відмову слідчого, прокурора в задоволенні клопотання про закриття кримінального провадження з підстав, визначених пунктом 9¹ частини першої статті 284 Кодексу, про скасування повідомлення про підозру та відмову у задоволенні скарги на повідомлення про підозру.

Статтею 309 Кодексу визначено перелік ухвал слідчого судді, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Денисенко Б.М. звернувся до суду з клопотанням про скасування арешту майна Шуляка О.В., який є його боржником, накладеного в межах кримінального провадження. Слідчий суддя Білоцерківського міськрайонного суду Київської області ухвалою від 21 листопада 2023 року клопотання Денисенка Б.М. залишив без задоволення.

Київський апеляційний суд ухвалою від 25 грудня 2023 року відмовив Денисенку Б.М. у відкритті апеляційного провадження, оскільки нормами Кодексу не передбачено оскарження в апеляційному порядку ухвал слідчого судді про залишення без задоволення клопотання про скасування арешту майна, поданого в порядку частини першої статті 174 Кодексу.

Верховний Суд у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного кримінального суду, погодившись із позицією суду апеляційної інстанції, ухвалою від 27 лютого 2023 року відмовив Денисенку Б.М. у відкритті касаційного провадження.

Автор клопотання стверджує, що оспорювані положення Кодексу невинувато унеможливають апеляційний перегляд ухвали про відмову у скасуванні арешту майна, що обмежує його конституційне право на судовий захист.

3. Розв'язуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Основним Законом України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що неконституційність положень частини третьої статті 307, статті 309 Кодексу Денисенко Б.М. аргументує фактичними обставинами його справи, через які, а саме через арешт майна Шуляка О.В., унеможливлено стягнення на його користь боргу згідно із судовими рішеннями, ухваленими в порядку цивільного судочинства, що не є

обґрунтуванням тверджень про неконституційність оспорюваних положень Кодексу.

Крім того, автор клопотання ототожнює право на апеляційний перегляд справи як конституційно визначену засаду судочинства з правом на апеляційне оскарження будь-якого судового рішення.

За юридичною позицією Конституційного Суду України, викладеною в Рішенні від 17 березня 2020 року № 5-р/2020, „право на апеляційний перегляд справи, передбачене пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України, є гарантованим правом на перегляд у суді апеляційної інстанції справи, розглянутої судом першої інстанції по суті. Водночас зазначений конституційний припис не позбавляє законодавця повноваження передбачити можливість апеляційного оскарження будь-якого рішення, що його ухвалює суд під час розгляду справи, але не вирішує її по суті, або встановити обмеження чи заборону на оскарження в апеляційному порядку окремих процесуальних судових рішень, якими справа не вирішується по суті“ (абзац восьмий підпункту 2.2 пункту 2 мотивувальної частини).

Отже, Денисенко Б.М. не обґрунтував тверджень щодо невідповідності Конституції України оспорюваних положень Кодексу, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Денисенка Бориса Миколайовича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 307, статті 309 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**